

Sygn. akt IV CSK 619/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa [...] Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo - Kredytowej w S.

przeciwko P. R. i A. Spółce Akcyjnej w W.

o nakazanie i zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 lutego 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej A. Spółki Akcyjnej w W. od wyroku

Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 26 lutego 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu

Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwana A. Spółka Akcyjna w W. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 26 lutego 2015 r. w sprawie z powództwa [...] Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo - Kredytowej w S. przeciwko P. R. i A. Spółki Akcyjnej w W. o nakazanie i zapłatę.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłankach przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2, 4 k.p.c. W skardze kasacyjnej wskazano, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne: a) czy ustalenie granic indywidualizacji w materiale prasowym podmiotu, któremu przysługuje legitymacja procesowa czynna w procesie o ochronę dóbr osobistych, w tym ustalenie, czy podmiot niewskazany konkretnie i indywidualnie w materiale prasowym posiada taką legitymację; b) czy użyte w materiale prasowym określenie „SKOK” daje podmiotowi zrzeszonemu w systemie spółdzielczych kas oszczędnościowo - kredytowych działających na podstawie ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo kredytowych legitymację procesową czynną w procesie o ochronę dóbr osobistych; c) czy podmiot sprawujący nadzór organizacyjny lub administracyjny ma legitymację procesową do występowania w postępowaniu o ochronę dóbr osobistych w imieniu bądź na rzecz podmiotów nadzorowanych lub - szerzej - na rzecz struktury podmiotów prawnych, w ramach których funkcjonuje; d) czy Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo - Kredytowa posiada legitymację procesową czynną do występowania w procesie o ochronę dóbr osobistych w związku z publikacją materiału prasowego dotyczącego całości „systemu S.”; e) czy publikacja sprostowania bądź odpowiedzi na stwierdzenie zagrażające dobrom osobistym może być dostatecznym sposobem usunięcia skutków naruszenia dóbr osobistych w sprawach „błahych”, bez konieczności stosowania dalej idących środków ochrony; f) czy ogólnopolski dziennik powszechny posługując się językiem potocznym może operować w tytule materiału prasowego skrótami myślowymi, jeżeli rozwinięcie myśli zawarte jest w treści materiału prasowego. Ponadto zachodzi konieczność wykładni art. 41 w zw. z art. 1 prawa prasowego, tj. konieczność określenia, czy publikowanie w prasie - stosownie do art. 41 w zw. z art. art. 1 prawa prasowego ujemnych ocen

działalności publicznej możliwe jest wyłącznie na podstawie informacji prawdziwych, czy też w ramach tzw. „kontrapunktu krytyki prasowej” dopuszczalne są nieścisłości o ile nieścisłości takie nie kłócą się z zasadami współżycia społecznego i wynikają z rzetelnej analizy. Zdaniem skarżącej, niniejsza skarga kasacyjna jest również oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jak zostało przyjęte w orzecznictwie Sądu Najwyższego, jeżeli skarżący jako przesłankę uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien zagadnienie to przedstawić z przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a także wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSCN 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.; z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, niepubl.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, niepubl.).

Przyjmuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego ,że, jeżeli skarżący powołuje się na przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, jaką jest potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, powinien wykazać, że wskazany przepis prawa, mimo że budzi wątpliwości, nie doczekał się wykładni bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć, jak też, że dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02; z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, niepubl.; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07; z dnia 8 lipca 2008 r., I CSK 111/08; z dnia 26 kwietnia 2012 r. III SK 43/11, niepubl.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, niepubl.).

W skardze kasacyjnej nie wykazano powołanych we wniosku przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w powyżej wskazanym rozumieniu. Dwa z przedstawionych zagadnień (oznaczone lit. b i d) odnoszą się wprost do okoliczności faktycznych sprawy i stanowią pytanie o jej rozstrzygnięcie. Natomiast pozostałe zagadnienia mają charakter pytań otwartych, na które odpowiedź zależy od konkretnych okoliczności faktycznych sprawy. Podobna sytuacja ma miejsce, gdy idzie o wykładnię art. 41 w zw. z art. 1 prawa prasowego, ponieważ wykładnia i zastosowanie tego przepisu uzależnione są w każdym przypadku od konkretnych okoliczności faktycznych sprawy.

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowiskiem, jeżeli skarżący powołuje się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, skarżący powinien w oddzielnym wywodzie prawnym wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, tj. oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, bez potrzeby głębszej analizy oraz, że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadł w Sądzie drugiej instancji wyrok oczywiście wadliwy (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl.; z dnia 20 czerwca 2007 r., II CSK 184/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2012 r., III CSK 121/12, niepubl.; z dnia 4 grudnia 2012 r., I CSK 302/12, niepubl.; z dnia 11 marca 2014 r., III SK 65/11, niepubl.).

Wnoszący skargę nie wykazał tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.